

К а д і с м а ۶.

Въ конецъ ѿ тайныхъ сына, Шаломъ Давидъ, ѿ.

А. И сповѣмса тебѣ Гдѣ всѣмъ сърдцемъ моимъ, повѣмъ всѧ чудеса твоѧ.

Б. Возвеселюся и возрадуюся ѿ тебѣ: пою именіи твоему Вышній.

Г. Внегда возвратитися врагъ моему вспять, изнемогутъ и погибнутъ ѿ лица твоего.

Д. Иаквъ сотворилъ еси съду мой, и прю мою: сѣлъ еси на престолъ, съдлай правду.

Е. Запретилъ еси языкомъ, и погибъ нечестивый, имѧ егѡ потреbилъ еси во вѣкъ, и во вѣкъ вѣка.

Ж. Врагъ ѿскрдѣша оружія въ конецъ, и грады разрушилъ еси: погибъ память егѡ съ штормомъ:

З. И Гдѣ во вѣкъ пребываєтъ: оуготова на съду престолъ свой:

И. И той съдити имать вселенныи въ правду, съдити имать людемъ въ правотѣ,

Л. И бысть Гдѣ приѣжище оубогомъ, помощникъ во благорѣменіихъ въ скорбехъ.

І. И да оуповаютъ на тѧ знѧющи имѧ твоѧ икѡ не ѿставилъ еси взыскующихъ тѧ Гдѣ.